

Udviklingen i den internationale og danske økonomi

DEN INTERNATIONALE ØKONOMI

Den økonomiske udvikling i de toneangivende OECD-lande tegner fortsat gunstig.

I USA er skønnet for GNP-væksten for 1. kvartal netop blevet revideret. I forhold til 4. kvartal 1976 voksede GNP med 6,9 pct. på årsbasis mod oprindeligt beregnet 5,2 pct. Sat i relation til 1. kvartal 1976 var væksten 4,5 pct.

Mens den realøkonomiske udvikling må betegnes som gunstig, er prisudviklingen mere tvivlsom. Forbrugerprisindekset for maj lå således 6,7 pct. over maj 1976, mens indekset i januar lå 5,4 pct. over januar 1976. Den kraftige acceleration i prisstigningstakten i de første fem måneder af indeværende år blev imidlertid tilsyneladende brudt i juni. Engrosprisindekset for juni faldt med 0,6 pct. i forhold til maj. I forhold til juni 1976 steg indekset med 6,2 pct., mens indekset i maj lå 7,3 pct. over maj 1976. Prisudviklingen fra maj til juni skyldes faldende fødevarerpriser.

Arbejdsløsheden er stadig et stort og voksende problem i USA. Fra maj til juni steg ledighedsprocenten med 0,2 point til 7,1. Når ledigheden vokser til trods for den gunstige realøkonomiske udvikling, skyldes det en særdeles stor nytilgang til arbejdsstyrken.

Den høje økonomiske vækst har imidlertid også sin pris. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster blev i 1. kvartal 4,3 mia. \$ mod et underskud på 1,3 mia. \$ i hele 1976. Handelsbalanceunderskuddet for maj var 1,2 mia. \$, en forbedring på 1,4 mia. \$ i forhold til april. De fleste amerikanske økonomer mener dog ikke, at der er tale om en vending i udviklingen og forventer, at det amerikanske betalingsunderskud når op på godt 10 mia. \$ i indeværende år.

Prisudviklingen i Vesttyskland er noget mere stabil end i USA. I juni steg forbrugerprisindekset med 4 pct. i forhold til juni 1976. I januar lå indekset 4,1 pct. over januar 1976.

Medio juli nedsatte den tyske centralbank lombardrenten (den rente, bankerne kortfristet kan låne til i centralbanken mod sikkerhed) fra 4½ pct. til 4 pct. Nedsættelsen skal ses på baggrund af den stagnerende udvikling i erhvervsinvesteringerne.

Handelsbalancen og betalingsbalancen viser fortsat betydelige overskud. Betalingsbalanceoverskuddet i maj var på 1,4 mia. DM mod 1 mia. DM i april.

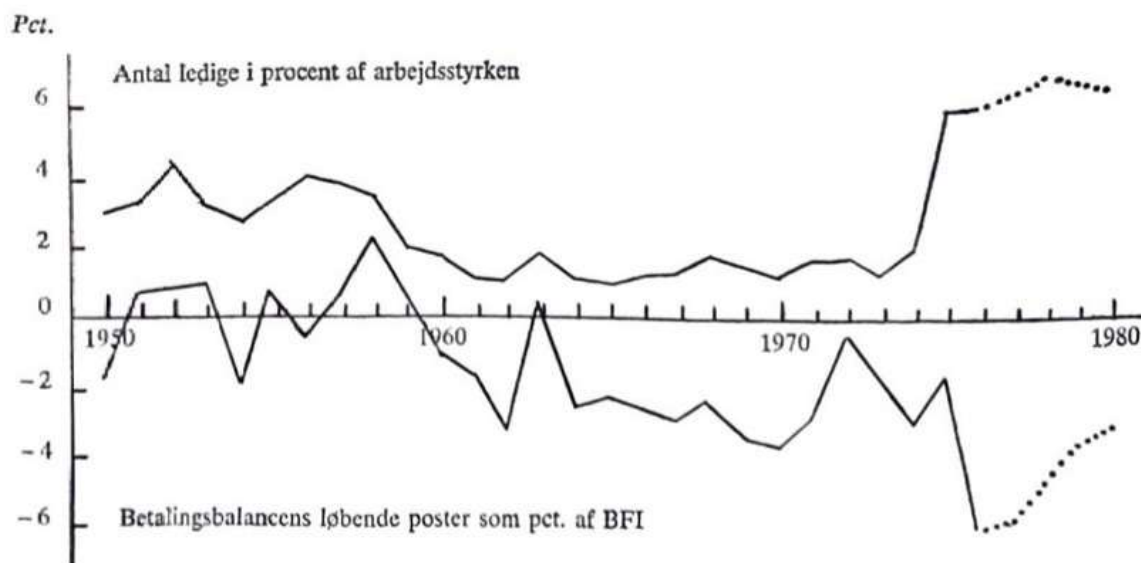
Overskuddet for de første fem måneder af indeværende år kom dermed op på 4,4 mia. DM mod 4,6 mia. DM i den tilsvarende periode sidste år.

DEN DANSKE ØKONOMI

Vismandsrapporten, der blev offentliggjort den 31. maj, tegner et særdeles mørkt billede af fremtidsudsigterne for den danske økonomi. Betalingsbalanceunderskuddet bliver i indeværende år 11,7 mia. kr., og i de næstfølgende 3 år vil underskuddet blive i størrelsesordenen 11 mia. kr. p. a. Udsigterne for beskæftigelsen er ikke lysere. Ledigheden vil stige, og vismændene forudsiger, at gennemsnitlig 160.000 vil være ledige i 1981. Alt i alt konkluderer vismændene, at de økonomiske fremtidsudsigter er mere dystre end på noget tidspunkt siden anden verdenskrig.

Det er dog tvivlsomt, om den danske økonomi vil udvikle sig som skitseret af vismændene. Det skyldes, at prognosen er udarbejdet under den forudsætning, at den førte økonomiske politik ikke ændres i estimationsperioden. Vismændene mener selv, at udsigterne er så mørke, at det er usandsynligt, at der ikke gennemføres nye økonomisk-politiske indgreb i prognoseperioden. I øvrigt mener vismændene, at det ikke vil være muligt i de kommende år at finansiere betalingsbalanceunderskud i den størrelsesorden som prognostiseret. Vi vil derfor, hvis vi ikke selv vil gennemføre den nødvendige økonomiske politik, på et eller andet tidspunkt blive påtvunget kontraktive økonomiske indgreb af udlandet som betingelse for at opnå lån til finansiering af det løbende betalingsbalanceunderskud.

Rapporten illustrerer ved hjælp af et regneeksempel, hvor alvorlige balanceproblemerne er i dansk økonomi. Ønskes betalingsbalanceunderskuddet nedbragt til 5 mia. kr. i 1980, skal den økonomiske politik tilrettelægges således, at det private og offentlige forbrug kun stiger med knapt 1 pct. p. a. reelt i de kommende 3 år. En sådan økonomisk politik vil imidlertid indebære, at yderligere 50.000 personer bliver ledige.

Som det fremgår af ovenstående figur, er balanceproblemerne i den danske økonomi ikke af ny dato. Det har ikke i mange år været muligt både at skabe ligevægt på betalingsbalancen og at have fuld beskæftigelse.

Oliekrisen og det internationale konjunkturtilbageslag skærpede balanceproblemerne. Ledigheden er i dag større end f.eks. i 50'erne, og betalingsbalanceunderskuddet er rekordstort. Vismændene fastslår imidlertid, at det er muligt at bryde den hidtil gældende sammenhæng mellem betalingsbalance og ledigheden.

Balanceproblemerne skyldes nemlig erhvervsstrukturen i Danmark. I mange år har det danske omkostningsniveau været for højt i forhold til det udenlandske. Det har hindret den nødvendige udvikling af de eksporterende og importkonkurrerende erhverv. En løsning af balanceproblemerne i dansk økonomi kræver derfor, at det danske omkostningsniveau sænkes, således at betalingsbalanceerhvervenes internationale konkurrenceevne og dermed ekspansionsevne bedres.

Vismændene anviser tre måder, hvorved det danske omkostningsniveau kan sænkes i forhold til det udenlandske:

- Arbejdsmarkedets parter eller folketinget gennemfører nye indgreb med det sigte at begrænse lønstigningstakten. Indkomstpolitikken kan evt. kombineres med en gradvis devaluering. Vismændene mener selv, at denne løsning er den bedste.
- Kronen nedskrives med jævne mellemrum med mere end normalt for kursjusteringer indenfor slangen. En krybende devaluering er at foretrække fremfor en kraftig éngangsdevaluering, idet vismændene frygter, at en sådan kun vil skabe yderligere inflation og arbejdsløshed.
- Staten yder tilskud til virksomheder, der konkurrerer med udlandet, evt. kombineret med andre selektive ordninger. Vismændene foreslår f.eks., at betalingsbalanceerhvervenes rentebyrde nedsættes, og at staten yder disse erhverv en eller anden form for løntilskud.

Uanset hvilken form for løsning politikerne vælger, mener vismændene, at det vil tage en lang årrække at løse de alvorlige økonomiske problemer. Det gælder derfor om at komme igang hurtigst muligt og ikke vente på, at udlandet i en måske nær fremtid pålægger os at foretage indgreb, der vil få særdeles uheldige følger for beskæftigelsen.

Hudson rapporten

I lighed med en lang række andre vestlige industrilande har Danmark gennem de senere år stået over for to balanceproblemer: stort betalingsbalanceunderskud og høj arbejdsløshed. Diskussioner omkring de mulige løsninger af disse

problemer har været gennemført såvel nationalt som internationalt – såvel blandt politikere som teoretikere. På nationalt plan har regeringens økonomer, diverse interesseorganisationer samt Det Økonomiske Råd's formandskab forsøgt at anviser mulige veje ud af balanceproblemerne.

Fra international hold er nu yderligere kommet et bidrag til belysning af udsigterne for den danske økonomi. Det amerikanske Hudson Instituts europæiske datterselskab udsendte således i forsommeren rapporten »Denmark in Europe 1990«, hvori instituttet forsøger at trække nogle linier for det danske samfunds udvikling i de næste 15 år.

Til trods for rapportens imponerende volumen, 375 sider, kan den ikke betegnes som noget vægtigt bidrag i den løbende debat. Det skyldes forfatterens åbenbare manglende kendskab til danske forhold og manglende konsistens i argumentationen.

Disse mangler har bevirket dels en uhensigtsmæssig disponering af stoffet, dels at mange udsagn fremstår som rene påstande uden noget konkret indhold. Man er hermed netop faldet i den grøft som andre fremtidsskribenter i rapportens indledning beskyldes for, nemlig at være havnet i fantasien.

F.eks. karakteriseres Rom-klubbens første rapport fra 1972 »The Limits to Growth« som »a pessimistic fantasy. It demonstrated nothing useful about the actual state of raw material supplies in the year 2050.« Helt uden værdi finder man dog ikke Rom-klubbens værk. Således hedder det videre »Yet it revealed something quite interesting about the state of mind of the Western world in 1971-72.«

Med lidt uvenlighed kan en tilsvarende bedømmelse bruges på Hudson rapporten, hvor der også er ofret mange kræfter på udviklingen frem til idag. Således behandles det danske samfunds hidtidige udvikling på ca. 80 sider, mens Danmark i internationalt og stort set historisk perspektiv behandles på yderligere 130 sider. Med bilag og indledning er det samlede antal sider herefter oppe på godt 300 sider, hvilket betyder, at »The Future of Denmark« stort set har fået tildelt 70 sider inklusive resumé.

Retfærdigvis må det nævnes, at der i afsnittet om Danmarks relationer til udlandet ind imellem forsøges at trække nogle linier fremad.

Om det nordiske samarbejde fremhæves betydningen af faste forbindelser dels mellem Sverige og Sjælland (Øresund), dels mellem Sjælland og Fyn (Storebælt). Der peges også på muligheden af en øget harmonisering på lovgivningsområdet. Men der omtales intet konkret om de økonomiske relationer og den indbyrdes afhængighed.

Om EEC-medlemskabet siges det, at man i medlemslandene fortsat vil stå overfor nationale støtteordninger til diverse industrier, hvilket skulle medføre, at man også i Danmark tvinges til statsstøtte for herigennem at øge dansk industris internationale konkurrenceevne. Således hedder det: »It is doubtful whether the traditional Danish non-interventionist liberal philosophy – at least as it

affects the operation of the economy – will be able to survive the next decade.« Efter denne udtalelse er konklusionen om EEC derfor overraskende og nærmest selvmodsigende, idet man slutter, at dansk EEC-medlemskab ikke vil få nogen særlig betydning. Danmarks fremtid vil – påstås det – afhænge af interne forhold.

Om NATO hedder det, at kun angsten for Vesttyskland fastholder de iøvrigt uønskede amerikanske tropper i Europa. Danmarks tilknytning til NATO vil blive løsere, og egentlig neutralitet, svarende til Sveriges status, kan forventes inden 1990.

Begrundelsen for denne konklusion er imidlertid umulig at finde. At NATO-partnerne kan undvære Danmark er en mulig påstand, men med hvilken begrundelse skulle Danmark ændre holdning til NATO i de næste 10 år? Dette spørgsmål besvares ikke.

Vender man sig herefter til afsnittet om dansk økonomi i fremtiden, undres man over den diffuse måde, hvorpå problemerne er behandlet. Betalingsbalanceproblematikken er i fokus – arbejdsløshedsproblemerne ikke – og et samlet overblik over udviklingen i efterspørgselskomponenterne mangler totalt. Derimod vrir det med mere eller mindre udokumenterede påstande.

F.eks. påstås det, at den fortsat høje arbejdsløshed vil bevirke en langsom produktivitetsudvikling. Men samtidig siges, at industriens investeringer i stigende grad vil være rettet mod modernisering og rationalisering af produktionen. Men dette betyder en forøgelse af produktiviteten, hvorfor påstanden er selvmodsigende.

Herefter peges der på den uheldige virkning den formindskede produktivtetsforøgelse har på priskonkurrencen, hvis ikke der sørges for en stram indkomspolitik. Men en succesrig indkomspolitik, påstår man, er umulig, da det kræver en stærk regering, og en sådan kan ikke forventes foreløbig.

Efter disse udsagn ender man imidlertid med at sige, at »A change in the price competitiveness of Danish industrial exports is not the only and overall determinant factor in the future prospects of these exports.« Man mener, at det er eksporten af maskiner og kapitaludstyr, som skal fremmes, hvilket kræver en betydelig indsats på området Research and Development, men hertil er virksomhederne i Danmark for små. Derfor peges på statsstøtte som en løsning.

Samtidig mener man, at staten via sin beskatningspolitik har hindret industriens ekspansion, hvorfor det offentlige vækst må nedbringes. Disse forslag behandles i det fjerde af 4 opstillede scenarier. Man konkluderer, at skattelettelser og subsidier ikke nødvendigvis stimulerer de private investeringer på en sådan måde, at der skabes nye arbejdspladser. Som før nævnt forventes det, at rationaliseringsbestræbelserne først og fremmest vil blive opmuntret, men her ved løses arbejdsløshedsproblemet overhovedet ikke.

Totalkonklusionen bliver derfor, at der ikke findes nogen simpel løsning på Danmarks problemer, men at en stram økonomisk politik med forskellige for-

mer for støtte til erhvervslivet kan føre Danmark så nogenlunde igennem de næste 15 år.

Efter endt læsning står man temmelig uforstående. Hvad har formålet med denne rapport egentlig været? Problemstillingen var på forhånd velkendt. Det kan altså ikke være den, man har villet gøre opmærksom på. En mest sandsynlig udvikling er ikke opstillet – kun spredte forsøg på at beskrive forskellige forløb. Da man ikke har turdet vælge et bestemt forløb, har man selvsagt heller ikke kunnet påvise mulige løsninger.

Produktion og beskæftigelse

Aktiviteten indenfor dansk industri har i de første 5 måneder af indeværende år været stagnerende med tendens til fald. Således viser Danmarks Statistiks opgørelse af industriens ordre- og omsætningssituation i maj, at industrien excl. skibsværfter havde en real omsætningstilbagegang på 5 pct. i forhold til maj 1976. Målt i løbende priser lå omsætningen 3 pct. højere. Omsætningen med udlandet og hjemmemarkedet steg med henholdsvis 5 pct. og 1 pct. Ordreindgangen fra eksportmarkederne var 3 pct. større end året før, mens eksportordrebeholdningen lå 15 pct. over maj 1976. Hjemmemarkedet afgav 4 pct. flere ordrer end året før, men industriens ordrebeholdning fra hjemmemarkedet faldt med 4 pct.

Af nedenstående tabel fremgår, hvorledes udviklingen inden for de enkelte industrihovedgrupper er forløbet fra maj 1976 til maj 1977 m.h.t. omsætning, ordreindgang og ordrebeholdning.

Industriens ordre- og omsætningssituation (procentvis stigning fra maj 1976 til maj 1977)

	Omsætning (løbende priser)	Omsætning (mængde)	Ordre- indgang	Ordre- beholdning
Nærings- og nydelsesmiddelindustri	13	- 1	13	62
Tekstil-, beklædnings- og læderindustri	-12	-17	-11	-16
Træ- og møbelindustri	- 4	-16	6	- 6
Papir- og grafisk industri	8	4	8	- 5
Kemisk industri	- 4	- 2	- 2	3
Sten-, ler- og glasindustri	- 4	- 9	- 3	4
Jern- og metalværker og støberier	9	3	13	-15
Jern- og metalindustri excl. skibsværfter	4	- 2	5	8
Anden industri	-10	-15	1	17
Industri i alt (excl. skibsværfter)	3	- 5	3	6
heraf:				
Investeringsgodeindustri	6	1	9	9
Forbrugsgodeindustri	6	- 6	4	7
Mellemproduktindustri	- 3	- 5	- 1	- 6

Investeringsgodeindustriens mængdemæssige omsætning lå i maj 1 pct. over maj 1976. Målt i løbende priser steg omsætningen med 6 pct., hidrørende fra en vækst i eksportomsætningen på 5 pct. og en 6 pct. stigning i omsætningen med hjemmemarkedet. Eksportordreindgangen og eksportordrebeholdningen steg med henholdsvis 9 pct. og 22 pct. i forhold til året før. De tilsvarende vækstrater for hjemmemarkedet var 9 pct. og 6 pct.

Forbrugsgodeindustriens omsætning med eksportmarkederne og hjemmemarkedet var i maj i begge tilfælde 6 pct. højere end i den tilsvarende måned året før. Ordreindgangen fra hjemmemarkedet var 5 pct. større, mens ordreindgangen fra eksportmarkederne lå på samme niveau som året før. Eksportordrebeholdningen var 13 pct. større, og beholdningen af ordrer fra hjemmemarkedet var uændret i forhold til maj 1976.

Mellemproduktindustriens omsætning med ind- og udland faldt med henholdsvis 4 pct. og 3 pct. Ordreindgangen fra udlandet og fra hjemmemarkedet steg med 7 pct. og 1 pct. Eksportordrebeholdningen var ved udgangen af måneden uændret i forhold til maj 1976, mens ordrebeholdningen til hjemmemarkedet var 13 pct. mindre.

Den stagnerende aktivitet i industrien har medført et fald i industriens samlede beskæftigelse. I april beskæftigede industrien således 1,1 pct. færre arbejdere og 1,0 pct. flere funktionærer end i april 1976. Nominelt faldt industriens samlede beskæftigelse med 2.100.

Den faldende beskæftigelse har især været udtalt indenfor industrihovedgrupperne »tekstil-, beklædnings- og læderindustri«, »papir- og grafisk industri« og »sten-, ler- og glasindustrien«. Beskæftigelsen indenfor papir- og grafisk industri var i april påvirket af konflikten i Det Berlingske Hus.

Jern- og metalværker og jern- og metalindustri beskæftigede ved udgangen af april 1 pct. flere arbejdere og 2 pct. flere funktionærer end året før.

Det gennemsnitlige antal fuldtidsforsikrede ledige arbejdsløsheds-kassemedlemmer er for maj opgjort til 118.000 eller 10,4 pct. af de fuldtidsforsikrede mod 11,7 pct. i april og 8,3 pct. i maj 1976. Ledighedstallet for maj er det højeste for denne måned siden afslutningen på anden verdenskrig. I forhold til maj 1976 faldt ledighedsprocenten for specialarbejderne med 0,7 pct. point til 11,9 pct., men steg for byggefagene fra 6,8 pct. til 9,2 pct. og for kvinderne fra 11,4 pct. til 14,0 pct.

Det gennemsnitlige antal registrerede ledige omfattende såvel de ledige fuldtids- som deltidsforsikrede arbejdsløsheds-kassemedlemmer samt ikke-forsikrede ledige er for maj opgjort til 147.400, hvilket svarer til 7,0 pct. af samtlige lønmodtagere. Excl. de deltidsforsikrede var ledighedsprocenten 6,6 mod 5,2 i maj 1976.

Det sæson- og vejrligkorrigerede ledighedstal for maj er af Danmarks Statistik beregnet til 146.800 svarende til 7,0 pct. af samtlige lønmodtagere, mod 6,9 pct. i april og 5,5 pct. i maj 1976. Udviklingen i antal arbejdsløse fra april

til maj brød derfor ikke med det sidste års tids tendens til voksende ledighed.

I juni blev der anmeldt 20.121 nye ledige pladser til arbejdsformidlingskontorerne mod 19.205 i maj og 21.114 i juni 1976. Ved månedens udgang stod 1.831 pladser ledige, heraf havde 1.139 stået ubesat i over en uge. Knap 28 pct. af de ubesatte pladser var indenfor industrien, knapt 30 pct. indenfor servicevirksomhed og ca 21 pct. indenfor bygge- og anlægsvirksomhed.

Udenrigshandelen

Handelsbalanceunderskuddet for juni er af Danmarks Statistik foreløbigt opgjort til 1.700 mill. kr., mod 1.795 mill. kr. i maj og 1.360 mill. kr. i juni 1976. Dermed kom det samlede handelsbalanceunderskud for første halvår 1977 op på 9.820 mill. kr. mod 9.372 mill. kr. i den tilsvarende periode året før. Korrigeres 1977-handelstallene for den ændrede opgørelsesmetode m.h.t. udbetalingen af de monetære udligningsbeløb inden for EF, lå handelsbalanceunderskuddet for første halvdel af indeværende år på samme niveau som underskuddet i første halvår 1976. I forhold til juni 1976 steg importen med 10,5 pct. til 6.900 mill. kr. Korrigeret for sæson og excl. skibe og fly steg importen med hele 20,6 pct.

Eksporten steg med 6,5 pct. til 5.200 mill. kr. Sæsonkorrigeret og excl. skibe og fly steg eksporten med 8,8 pct.

Den voldsomme ikke-sæsonbetingede vækst i importen kan skyldes spekulationer om kronens fremtidige placering i slangen og formen af den forventede finanspolitiske stramning i august. De foreløbige handelstal for juni er ikke opdelt på varer. Det er således ikke muligt at se, om det især er importen af de afgiftstruede varer, såsom personbiler, lystbåde, elektriske artikler m.v., der er steget.

Handelsbalancen

	Import		Eksport		Merimport	
	1976	1977	1976	1977	1976	1977
Januar	5.379	6.269	4.103	4.467	1.276	1.802
Februar	5.917	6.074	4.287	4.848	1.630	1.226
Marts	6.900	7.670	4.783	5.683	2.117	1.987
April	6.258	6.167	4.311	4.924	1.947	1.243
Maj	5.870	6.372	4.825	4.577	1.044	1.795
Juni	6.243	6.900*)	4.883	5.200*)	1.360	1.700*)
Juli	5.156		3.904		1.251	
August	6.196		4.432		1.764	
September	6.605		4.757		1.849	
Oktober	6.441		4.824		1.617	
November	7.106		5.024		2.082	
December	6.892		4.888		2.004	
I alt	74.963		55.022		19.940	

*) præliminært

Forbrug og investering

I forhold til 1976 har det private forbrug i de første fem måneder af indeværende år ligget på et relativt lavt niveau. I den betragtede periode faldt detailomsætningen således med knapt 2 pct. reelt i forhold til månederne januar-maj 1976. Ved en vurdering af detailhandelens udvikling bør det imidlertid erindres, at den midlertidige momsnedsettelse bevirkede, at omsætningen var anormal høj i januar og februar 1976. Momsnedsettelsen stimulerede især købet af beklædning og varige forbrugsgoder. Det er derfor ikke overraskende, at faldet i detailomsætningen i indeværende år skyldes et fald i omsætningen af netop disse to varegrupper. I forhold til januar-maj 1976 faldt detailomsætningen af varige forbrugsgoder og beklædning i de første fem måneder af indeværende år med henholdsvis 6,4 pct. og 5,9 pct. reelt. Omsætningen af fødevarer og nydelsesmidler steg i den tilsvarende periode med 0,5 pct.

En anden brugbar indikator for udviklingen i det private forbrug er indregistreringen af nye personbiler. I januar-maj 1977 blev der indregistreret 67.963 personbiler eller godt 11 pct. færre end i den tilsvarende periode sidste år. I den tilsvarende periode blev der indregistreret 3.278 motorcykler og 3.323 campingvogne, hvilket var henholdsvis 21,3 pct. flere og 3,7 pct. færre end i januar-maj 1977.

Erhvervsinvesteringerne synes i lighed med det private forbrug at ligge på et relativt lavt niveau. Således blev der i 1. kvartal 1977 påbegyndt 866.600 kvm. etageareal erhvervsbyggeri eller ca. 12 pct. mindre end i 1. kvartal 1976. Investeringsslysten i maskiner og andet kapitaludstyr er tilsyneladende noget bedre. I forhold til året før steg importen af maskiner og andet kapitaludstyr i første kvartal med knapt 12 pct. Målt i løbende priser udgjorde importen af kapitaludstyr i de første 5 måneder af indeværende år 3.150 mill. kr. eller ca. 13,2 pct. mere end i den tilsvarende periode af 1976.

Pris- og lønudviklingen

Månedsprisindekset for juni er opgjort til 122,9. Indekset steg således med 0,5 point i forhold til maj og med 9,1 pct. i forhold til juni 1976. I maj lå indekset 8,2 pct. over maj 1976. Den tilsyneladende acceleration i prisstigningstakten fra maj til juni skyldes, at månedsprisindekset faldt i de tilsvarende måneder det foregående år som følge af et for sæsonen anormalt stort prisfald for grøntsager.

Af stigningen fra maj til juni skyldtes knapt 0,2 pct. point opgang i indeksene for kaffe og te. Derudover steg indeksene for brændsel, indbo, transport samt underholdning og ferie.

Med offentliggørelsen af månedsprisindekset for juni er det givet, at reguleringspristallet for juli udløser 2 dyrtidsportioner. Reguleringspristallet udløser 2 portioner ved indeks 121,0. Dvs. at månedsprisindekset for juli blot skal være

større end 117,7 for, at reguleringspristallet når op på 121,0 og dermed udløser de 2 portioner. Det er imidlertid kun den ene portion, der kommer til udbetaling. Den anden portion skal ifølge augustforliget indbetales af staten til ATP.

Engrosprisindekset for maj er opgjort til 211, hvilket i forhold til den foregående måned er en stigning på 1 point eller 0,5 pct. I forhold til maj 1976 steg indekset med 8,8 pct. Fra april til maj steg engrosprisindekset for forbrugsvarer med 1,5 pct., mens indekset for produktionsmidler var uforandret. Indekset for danske varer steg med 1 pct. eller med ca. dobbelt så meget som indekset for importerede varer.

Råvareprisindekset er for maj beregnet til 305. I forhold til april steg indekset med 0,3 pct. og i forhold til maj 1976 med 10,9 pct. Fra april til maj steg kaffe, kakao og kul med henholdsvis 8,2 pct., 30,5 pct. og 4,9 pct. Oliekager og oliefrø faldt med 8,1 pct. og 10,8 pct., mens metallerne zink og kobber faldt med henholdsvis 10,3 pct. og 3,1 pct.

Prisindeks

	Råvare- prisindeks		Engros- prisindeks		Forbruger- prisindeks		Måned- prisindeks	
	1976	1977	1976	1977	1976	1977	1976	1977
	1968 = 100		1968 = 100		1964 = 100		Jan. 75 = 100,5	
Januar	267	292	187	203	231,1	259,9	109,4	117,5
Februar	274	292	189	204	232,7	260,0	110,3	117,5
Marts	280	296	191	207	242,8	263,8	111,0	119,0
April	279	304	193	210	243,5	266,5	111,3	119,8
Maj	280	305	194	211	246,0	270,4	113,1	122,4
Juni	286		196		245,4		112,6	122,9
Juli	286		196		245,6		112,4	
August	287		197		247,3		113,2	
September	287		198		253,4		114,7	
Oktober	287		200		256,2		115,2	
November	287		201		259,1		117,5	
December	288		202		259,8		117,6	

Den summariske timeløn for industriens arbejdere og månedsløn for industriens funktionærer var i april henholdsvis 8,9 pct. og 7,5 pct. højere end i april 1976. Størst procentuel stigning i industriarbejderens timeløn blev registreret indenfor tekstil- og beklædningsindustri og sten-, ler- og glasindustri med 11 pct. Lavest stigning var indenfor papir- og grafisk industri med 6 pct.

Torben Nielsen
21/7 1977